

طلاق جانتقسان

حضرت مولانا مفتي عبدالرؤف صاحب

سکروی مدظلہ

مفتي جامعہ دارالعلوم کراچی

مترجم:

مولوي عبید اللہ انڈیڑ صاحب

استاذ: جامعہ دارالعلوم الاسلامیہ ہالا

مکتبہ الاسلام کراچی

طلاقی جانقصان

حضرت مولانا

مفتی عبدالرؤف صاحب

سکروی مدظلہ

مفتی جامعہ دارالعلوم کراچی

مترجم مولوی عبیداللہ الیڑ صاحب

استاذ جامعہ دارالعلوم الاسلامیہ ہالا

مکتبۃ الاسلام کراچی

ڪتاب جونالو: طلاق جا نقصان

مصنف: حضرت مولانا مفتي عبدالرؤف

صاحب سڪروي مدظلہ

ترجمو: مولوي عبید اللہ انیڈر صاحب

ڪمپيوٽر لي آؤٽ: سائين ڪمال خان چانڊيو

سن اشاعت: 10 شوال المڪرم 1438ھ مطابق 5 جولاءِ 2017ع

ناشر: شعبه نشر و اشاعت

جامعه دارالعلوم الاسلاميه هالا

فون نمبر: 0223331744 // 03003041493

ويب سائيٽ:

WWW.DARULUOOMHALA.COM

FACEBOOK ID: Hala. DARULUOOM

سروري پرنٽنگ ايجنسي،

چينڊر:

بڪ بائينڊنگ هالا

موبائل نمبر: 033328511185

فهرست مضامين

نمبر	عنوان	صفحو نمبر
1	پيش لفظ	4
2	طلاق ۽ نقصان ۽ ان کان بچڻ جو طريقو	6
3	طلاق جو غلط طريقو ۽ ان جا نقصان	6
4	رجوع ۽ چون نا جائز صورتون	11
5	زال مڙس جا حق	15
6	مڙس تي زال جا حق	15
7	زال تي مڙس جا هي حق آهن	17
8	نيڪ زال	19
9	نافرمان زال کي سڌارڻ جا ٽي طريقا	20
10	پاڻ ۾ صلح ۽ صفائي جو هڪ بهتر طريقو	22
11	نڪاح جو مقصد طلاق ڏيڻ ناهي	23
12	بهترين طريقي جا فائدا	27
13	طلاق بالڪل آخري مرحلي تي آهي	25
14	طلاق ڏيڻ جو احسن يعني سهڻو طريقو	26
15	هڪدم ٽي طلاقون ڏيڻ سان ٽنهي جي پئجي وڃڻ جو سبب	33

پيش لفظ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نحمدہ ونصلی علیٰ رسولہ الکریم

فقيه العصر حضرت مولانا مفتي عبدالرؤف سکروي مد ظلہ العالی مفتي جامعہ دارالعلوم کراچی مؤفق من اللہ تعالیٰ آھن سندن دست مبارک سان سوین قیمتي ڪتاب، رسالہ مضامين تيار ٿي ڏيڻ طبع سان آراستہ و پيراستہ ٿي مقبوليت تام حاصل ڪري چڪا آھن. جن مان ڪي قابل قدر ڪتاب سنڌي ٻوليءَ ۾ بہ ڇپجي چڪا آھن، انهن مان هڪ ڪتاب ”طلاق ڪے نقصانات“ آھي. اڄ جي دور ۾ طلاق جي ايتري ڪثرت آھي جو روزانہ طلاق جي ذريعي ڪيترا گھر ويران ۽ بچا پيءُ ماءُ جي پرورش کان محروم پيا ٿين جيترو مسئلو ڪينسر وانگر سنگين آھي ايترو ئي ان کان لاڳو آھي تمام گھڻي آھي جو ڪيترا ماڻهو تہ ٿي طلاقون ڏيڻ جي باوجود زالن کي پاڻ وٽ وھاري بدڪاريءَ جو ارتڪاب ڪري رھيا آھن ۽ ڪيتريون عورتون ٿي طلاقون ملڻ ڪري

فهرست مضامين

نمبر	عنوان	صفحو نمبر
1	پيش لفظ	4
2	طلاق جا نقصان ۽ ان کان بچڻ جو طريقو	6
3	طلاق جو غلط طريقو ۽ ان جا نقصان	6
4	رجوع ورجون نا جائز صورتون	11
5	زال مڙس جا حق	15
6	مڙس تي زال جا حق	15
7	زال تي مڙس جا هي حق آهن	17
8	نيڪ زال	19
9	نافرمان زال کي سڌارڻ جا ٽي طريقا	20
10	پاڻ ۾ صلح ۽ صفائي جو هڪ بهتر طريقو	22
11	نڪاح جو مقصد طلاق ڏيڻ ناهي	23
12	بهترين طريقي جا فائدا	27
13	طلاق بالڪل آخري مرحلي تي آهي	25
14	طلاق ڏيڻ جو احسن يعني سهڻو طريقو	26
15	هڪدم تي طلاقون ڏيڻ سان تنهي جي پئجي وڃڻ جو سبب	33

پيش لفظ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نحمدہ ونصلی علی رسولہ الکریم

فقيه العصر حضرت مولانا مفتي عبدالرؤف سکروي
مد ظلہ العالی مفتي جامعہ دارالعلوم کراچی مؤفق من اللہ
تعالی آھن سندن دست مبارک سان سوین قیمتي ڪتاب،
رسالا ۽ مضامين تيار ٿي ٿي وڃن ٿا، جن مان ڪي قابل قدر
مقبوليت تام حاصل ڪري چڪا آھن، جن مان ڪي قابل قدر
ڪتاب سنڌي ٻوليءَ ۾ به ڇپجي چڪا آھن، انهن مان هڪ
ڪتاب ”طلاق ڪي قصا“ آھي. اڄ جي دور ۾ طلاق جي
ايتري ڪثرت آھي جو روزانه طلاق جي ذريعي ڪيترا گھر
ويران ۽ ٻچا پيءُ ماءُ جي پرورش کان محروم پيا ٿين جيترو
مسئلو ڪينسر وانگر سنگين آھي ايترو ئي ان کان لاڳو آھي
تمام گھڻي آھي جو ڪيترا ماڻهو ته ٿي طلاقون ڏين جي
باوجود زالن کي پاڻ وٽ وھاري بدڪاريءَ جو ارتڪاب
ڪري رھيا آھن ۽ ڪيتريون عورتون ٿي طلاقون ملڻ ڪري

مائن ۾ ويڻيون آهن انهن کي ڪو قبول ڪرڻ لاءِ تيار ناهي ۽ انهن جا پار يتيمن واري زندگي گذاري رهيا آهن. ان ڪري ضرورت هئي ته حضرت مفتي صاحب مدظلہ العالی جي هن مفيد ڪتاب جو ترجمو سنڌي سباجهڙي ٻوليءَ ۾ ٿئي، چنانچہ هن جي ترجمي جي سعادت حاصل ڪئي آهي عزيزم مولانا عبيدالله صاحب مدرس دارالعلوم الاسلاميه هالا هن عاجز هن جي نوڪ پلڪ سنواري آهي دل و جان سان ڏئي در دعا آهي ته هن ترجمي کي حضرت والا دامت برڪاتهم لاءِ ۽ مترجم لاءِ صدقہ جاري بڻائي ۽ خلق خدا کي فائدو حاصل ڪرڻ جي توفيق ڏي ۽ سخت مجبورينءَ بنا طلاق ڏيڻ جي گناه کان ساري مخلوق کي محفوظ فرمائي. آمين

محمد خالد

خادم دارالعلوم الاسلاميه هالا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طلاق جا نقصان ۽ ان کان بچڻ جو طريقو

الحمد لله وكفى وسلام على عباده الذين اصطفى

اما بعد !

الحمد لله اسين مسلمان آهيون، ۽ مسلمانن کي سندن خالق ۽ مالڪ جتي ٻين فرضن ۽ واجبن جا طريقا ٻڌايا آهن، اهڙي طرح نڪاح ۽ طلاق جا طريقا ٻڌايا آهن ۽ انهن جي مطابق عمل ڪرڻ جو تاڪيدي حڪم ڏنو آهي ۽ ان جي اُبتڙ عمل ڪرڻ ۾ جت الله ۽ سندس رسول ﷺ جي حڪم جي خلاف ورزي آهي جيڪو خود هڪ مستقل گناه ۽ سنگين ڏوهه آهي، اُت ان ۾ ٻيون به طرح طرح جون خرابيون آهن ۽ طرح طرح جون ڏکيائون آهن جيڪي روز روز اسان جي سامهون اينديون رهن ٿيون خاص ڪري هڪ عيال دار ۽ ٻارن واري شخص کي جيڪي پریشانيون پيش اچن ٿيون اُهي بيان ڪرڻ جي قابل ناهن.

طلاق جو غلط طريقو ۽ ان جا نقصان

ائين ته اسان جي معاشري ۾ طلاق جا بي شمار غلط سلط طريقا هلندڙ آهن ۽ نت نوان غلط طريقا هر روز

سامهون اچن ٿا، انهن مان سڀ کان وڌيڪ غلط، ناجائز ۽ شريعت جي خلاف طريقو جيڪو بيشمار آفتن ۽ مصيبتن سان ڀريل آهي، اهو طريقو آهي جيڪو اسان وٽ ڪثرت سان هلندڙ آهي، ان بابت ۾ جيڪڏهن هي چيو وڃي ته هيءُ ئي طريقو سو فيصد هلندڙ آهي ته شايد مبالغو نه ٿيندو، پوءِ وري جهالت جي ڪري انهيءَ طريقي کي طلاق ڏيڻ جو اڪيلو طريقو سمجهيو ويندو آهي، ان طريقي کان هٽي طلاق ڏيڻ کي طلاق ڏيڻ سمجهيو ٿي نٿو وڃي، اهو غلط طريقو هڪ دم ٽن طلاقن ڏيڻ جو آهي، انهيءَ ڪري هر خاص و عام، جاهل، پڙهيل لکيل، امير غريب، ڪاوڙ ۾ يا سوچ و بچار کان پوءِ، زباني يا لکت ۾ جيڪڏهن طلاق ڏيندو هڪ دم ٽي طلاقون ڏيندو، ان کان گهٽ ٽي قناعت ٿي ناهي ڪندو، بلڪ اتفاق سان جيڪڏهن مڙس هڪ يا ٻن طلاقن ڏيڻ تي قناعت به ڪري ته کيس ٽين طلاق ڏيڻ تي مجبور ڪيو ويندو آهي ۽ طرح طرح جا طعنا ڏئي ڪري يا ڌمڪي ڏئي يا ڪنهن طريقي سان وڌيڪ ڪاوڙ ڏياري ٽين طلاق به انهيءَ وقت ڏياري ويندي آهي ۽ جيسيتائين مڙس ٽي طلاقون نه ڏئي، نه مڙس جي ڪاوڙ ٿڌي ٿيندي،

نه زال جي نه ٻين گهر وارن جي ۽ نه ٻين مائٽن جي، ۽ ان کان پهريان نه ٻارن جي بربادي جو خيال ايندو آهي، نه گهر جي ويران ٿيڻ جو، نه ٻن خاندانن ۾ عداوت ۽ دشمنيءَ جو، ڪو به ان وقت هوش کان ڪم ناهي وٺندو، ۽ جڏهن مڙس زال کي طلاق جون ٿئي گوليون هڻي ڇڏيندو آهي ته سڀني کي سڪون ٿي ويندو آهي ۽ هوش اچي ويندو آهي.

پوءِ جڏهن ننڍن ننڍن ٻارن جو خيال ايندو آهي ۽ سندن لٿل معصوم چهرن سامهون ايندا آهن ۽ گهر ويران ٿيندو نظر ايندو آهي ته وايون بڻال ٿيڻ لڳنديون آهن ۽ هر هڪ کي پنهنجي غلطيءَ جو احساس ٿيڻ لڳندو آهي ۽ ٻئي زال مڙس پنهنجي ڪئي تي پشيمان هوندا آهن ۽ معافي شافي ڪري گهڻو جلدي صلح ۽ ٺاه تي تيار ٿي ويندا آهن، پر پاڻيءَ جي مٿي تان چڙهي وڃڻ کان پوءِ هيءَ پشيماني ۽ صلح، ٺاه ڪجهه ڪم ناهي ايندو ۽ نه روج راڙي سان ڪم نڪرندو آهي، ٿئي طلاقون پئجي وينديون آهن، حرمت مغلظه ثابت ٿي ويندي آهي ۽ زال مڙس تي حرام ٿي ويندي آهي جنهن ۾ رجوع به نٿو ٿي سگهي ۽ بنا حالي جي هڪ ٻئي سان وري نڪاح به نٿو ٿي سگهي ۽

سامهون اچن ٿا، انهن مان سڀ کان وڌيڪ غلط، ناجائز ۽ شريعت جي خلاف طريقو جيڪو پيشمار آفتن ۽ مصيبتن سان ڀريل آهي، اهو طريقو آهي جيڪو اسان وٽ ڪثرت سان هلندڙ آهي، ان بابت ۾ جيڪڏهن هي چيو وڃي ته هيءُ ئي طريقو سو فيصد هلندڙ آهي ته شايد مبالغو نه ٿيندو، پوءِ وري جهالت جي ڪري انهيءَ طريقي کي طلاق ڏيڻ جو اڪيلو طريقو سمجهيو ويندو آهي، ان طريقي کان هٽي طلاق ڏيڻ کي طلاق ڏيڻ سمجهيو ئي نٿو وڃي، اهو غلط طريقو هڪ دم ٽن طلاقن ڏيڻ جو آهي، انهيءَ ڪري هر خاص و عام، جاهل، پڙهيل لکيل، امير غريب، ڪاوڙ ۾ يا سوچ ويچار کان پوءِ، زباني يا لکت ۾ جيڪڏهن طلاق ڏيندو هڪ دم ٽي طلاقون ڏيندو، ان کان گهٽ ٽي قناعت ٿي ناهي ڪندو، بلڪ اتفاق سان جيڪڏهن مڙس هڪ يا ٻن طلاقن ڏيڻ تي قناعت به ڪري ته کيس ٽين طلاق ڏيڻ تي مجبور ڪيو ويندو آهي ۽ طرح طرح جا طعنا ڏئي ڪري يا ڌمڪي ڏئي يا ڪنهن طريقي سان وڌيڪ ڪاوڙ ڏياري ٽين طلاق به انهيءَ وقت ڏياري ويندي آهي ۽ جيسيتائين مڙس ٽي طلاقون نه ڏئي، نه مڙس جي ڪاوڙ ٿڌي ٿيندي،

نه زال جي نه پين گهر وارن جي ۽ نه پين مائٽن جي، ۽ ان کان پهريان نه ٻارن جي بربادي جو خيال ايندو آهي، نه گهر جي ويران ٿيڻ جو، نه ٻن خاندانن ۾ عداوت ۽ دشمنيءَ جو، ڪو به ان وقت هوش کان ڪم ناهي وٺندو، ۽ جڏهن مڙس زال کي طلاق جون ٿئي گوليون هڻي ڇڏيندو آهي ته سڀني کي سڪون ٿي ويندو آهي ۽ هوش اچي ويندو آهي.

پوءِ جڏهن ننڍن ننڍن ٻارن جو خيال ايندو آهي ۽ سندن لٿل معصوم چهرن سامهون ايندا آهن ۽ گهر ويران ٿيندو نظر ايندو آهي ته وايون بطلال ٿيڻ لڳنديون آهن ۽ هر هڪ کي پنهنجي غلطيءَ جو احساس ٿيڻ لڳندو آهي ۽ ٻئي زال مڙس پنهنجي ڪئي تي پشيمان هوندا آهن ۽ معافي شافي ڪري گهڻو جلدي صلح ۽ ٺاه تي تيار ٿي ويندا آهن، پر پاڻيءَ جي مٿي تان چڙهي وڃڻ کان پوءِ هيءَ پشيماني ۽ صلح، ٺاه ڪجهه ڪم ناهي ايندو ۽ نه روج راڙي سان ڪم نڪرندو آهي، ٿئي طلاقون پئجي وينديون آهن، حرمت مغلظه ثابت ٿي ويندي آهي ۽ زال مڙس تي حرام ٿي ويندي آهي جنهن ۾ رجوع به نٿو ٿي سگهي ۽ بنا حلالِي جي هڪ ٻئي سان وري نڪاح به نٿو ٿي سگهي ۽

طلاق ڏيڻ ۾ ناجائز طريقي کي اختيار ڪرڻ جو وڏو ڏوهه الڳ ٿيو، پوءِ جيڪڏهن ناحق طلاق ڏني آهي ته ناحق طلاق ڏيڻ ظلم آهي جيڪو خود كبيره گناهه آهي ۽ حرام آهي. ان کان پوءِ علماءِ ڪرام ۽ مفتيانِ عظام جا دروازا کڙڪايا ويندا آهن ۽ وڏي نوڙت سان پنهنجي ڏک پري ڪهاڻي ٻڌائي ويندي آهي، معصوم ٻارن جي برباديءَ جو ذڪر ٿيندو آهي، اکين مان ڳوڙهن جا درياءَ وهايا ويندا آهن ۽ درخواست ڪئي ويندي آهي ته ڪنهن نه ڪنهن طريقي سان گنجائش ڪڍي ان جي گهر کي تباهي کان بچايو وڃي، ڪو ڪفارو ٻڌايو وڃي جنهن سان ڏنل ٿي طلاقون ختم ٿي وڃن ۽ اسين وري زال مڙس ٿي وڃون، پر هاڻ زال مڙس ڪٿان ٿا ٿي سگهن؟ پيهر زال مڙس ٿيڻ جا جيترا رستا ۽ جيڪي گنجائشون الله ۽ سندس رسول ﷺ رکيون هيون اهي سڀ پنهنجي ناداني سان هڪدم ختم ڪري ڇڏيون. هن وقت ڏئي وٺي ڪري صرف هي طريقو رهجي ٿو وڃي ته عدت گذارڻ کان پوءِ طلاق ڏنل عورت ڪنهن ٻئي شخص سان نڪاح ڪري، نڪاح کان پوءِ پيو شخص طلاق ڏنل عورت سان باقاعده جماع (همبستري)

ڪري ۽ جماع کان پوءِ پنهنجي خوشي سان طلاق ڏي ۽ پوءِ طلاق ڏنل عورت اُن ٻئي مڙس جي عدت به گذاري، ان کان پوءِ وڃي ڪري اُها پهرين مڙس لاءِ حلال ٿي سگهي ٿي ۽ ساڻس نڪاح ڪري سگهي ٿي، پر طلاق ڏنل عورت جو ٻيو نڪاح ڪرڻ وقت هيءُ شرط لڳائڻ ته ٻيو مڙس نڪاح کان پوءِ کيس ضرور طلاق ڏيندو، پاڻ لعنت جو سبب آهي، حديث پاڪ ۾ ائين ڪرڻ ڪرائڻ واري تي لعنت آئي آهي، ڪڏهن ٻيو مڙس همبستري ڪرڻ بنا طلاق ڏئي ڇڏيندو آهي، بلڪ ان جي ئي ڪوشش ڪئي ويندي آهي. اهڙي طريقي سان ته طلاق ڏنل عورت پهرين مڙس لاءِ حلال ٿي ناهي ٿيندي، ڇو ته پهرين مڙس تي حلال ٿيڻ لاءِ ٻئي مڙس جو وطي (همبستري) ڪرڻ شرط آهي، وري اهو طريقو به ڪو شخص پنهنجي غيرت کي پري رکي ئي ڪري سگهي ٿو يا وڏي سخت مجبوريءَ ۾ برداشت ڪري سگهي ٿو. سليم الطبع ۽ غيرت مند ماڻهو انکي نٿو اختيار ڪري سگهي. ۽ ڪجهه ماڻهو ٻين طريقن سان ان معاملي کي سلجھائڻ جي ڪوشش ڪندا آهن ۽ سندن اهي ساطقا انتها، حقا اهو نڌا آهن جو ته مذڪوره طريقي

۾ صحيح طرز سان عمل ڪرڻ ۾ طلاق ڏنل عورت بهرحال پهرين مڙس لاءِ حلال ته ٿي ويندي آهي پر ٻي صورت اختيار ڪرڻ سان طلاق ڏنل عورت پهرين مڙس لاءِ حلال ٿي ناهي ٿيندي، بدستور حرام رهندي آهي.

رجوع جون ناجائز صورتون

جيئن ته ڪجهه جڳهن تي سمورن حڪمن کي پئي ڏئي، قبر جي عذاب، آخرت جي عذاب ۽ الله تعاليٰ جي قهر کان بي خوف ٿي واضح طور تي ٿي طلاقون ڏيڻ جي باوجود بنا ڪنهن حلالِي ۽ نڪاح جي زال مڙس ۾ رجوع ڪرايو ويندو آهي، گهر جا وڏا ڀايا محلي وارا کين هي چئي ڪري تسلي ڏيندا آهن ته ڪاوڙ ۾ طلاق ناهي ٿيندي، يا شاهدن بنا طلاق ناهي ٿيندي، يا بالڪل اڪيلائي ۾ طلاق ناهي ٿيندي، يا دل ۾ طلاق ڏيڻ جو ارادو نه هجي ته طلاق ناهي ٿيندي، يا زال کي طلاق جي خبر نه هجي ته طلاق ناهي ٿيندي، يا زال طلاق نامي جي رجسٽري موٽائي ڇڏي ۽ نه وٺي ته طلاق ناهي ٿيندي، يا جيسيتائين اها طلاق جي لکت نه پڙهي ۽ قبول نه ڪري ته طلاق ناهي ٿيندي، يا صرف لکت ۾ طلاق ڏيڻ سان جڏهن ته مڙس

زباني طلاق نه ڏني هجي طلاق ناهي ٿيندي، يا طلاق ڏنل عورت پيٽ سان هجي طلاق ناهي ٿيندي. هي سڀ جاهلن جون پنهنجيون ٺاهيل ۽ هٿ ٽوڪيون دليلون آهن جيڪي بالڪل واهيات آهن. شرعي اعتبار سان انهن سڀني صورتن ۾ بلاشبہ ٽي طلاقون پئجي وڃن ٿيون ۽ سندن رجوع صرف حرام ڪاري ۽ جو ذريعو هوندو آهي ۽ ان طرح سندن سموري زندگي گناه ۾ گذرندي آهي جنهن ۾ هي پئي مرد ۽ عورت ته ڏوهاري هوندا ئي آهن، گڏوگڏ آهي ماڻهو به ڏوهاري ٿيندا آهن جن هنن پنهنجي ڪي هن حرام زندگي گزارڻ تي رضامند ڪيو.

ڪي ماڻهو ٽي طلاقون ڏيڻ کان پوءِ ٽن طلاقن جو اقرار ناهن ڪندا، يا طلاق ئي جا انڪاري ٿي ويندا آهن ۽ سمجهندا آهن ان طرح طلاقون ناهن ٿينديون يا وري صاف ڪوڙ ڳالهائي ٿن جي بجائي به لکرائيندا ۽ ٻڌائيندا آهن ۽ مفتيءَ کي دوکو ڏئي رجوع جي فتوى وٺندا آهن ۽ ماڻهن ۾ مشهور ڪندا آهن ته فلاڻي وڏي مفتي صاحب جي يا فلاڻي وڏي مدرسي مان فتوى گهرائي آهي ته طلاق ناهي ٿي، ان ڪري رجوع ٿي سگهي ٿو. اهڙي طرح عوام کي به دوکو

ڏيندا آهن جيئن ڪنهن جي سامهون رُسوائي نه ٿئي ۽ پوءِ انهن چالاڪين سان هو سمجهندا آهن ته زال حلال ٿي وئي آهي جيڪو صرف ۽ صرف پنهنجو پاڻ کي دوکو ڏيڻ آهي. مفتي غيب دان ناهي، هولڪت ۽ بيان جو پابند آهي، جيڪي ڪجهه کيس ٻڌايو ويندو هو ان جي مطابق جواب لکي ڏيندو، بيان ۽ لکت جي ذميداري واقعي پيش آيل ماڻهو تي آهي، اصل حقيقت لڪائي ڪري هڪ يا ٻن طلاقن جي حڪم کي ٽن طلاقن جي حڪم تي ڦٽ ڪرڻ سان زال هر گز حلال نه ٿيندي، پهرين وانگر حرام رهندي. اهڙا ماڻهو مفتي ۽ عوام کي دوکو ڏئي سگهن ٿا پر الله جل شانہ کي دوکو نٿا ڏئي سگهن، اُهي برابر حق تعاليٰ جي سامهون آهن ۽ سندس قهر ۽ ڪاوڙ کان تڻا بچي سگهن. ڪجهه ماڻهو ٽن طلاقن کان بچڻ لاءِ جڏهن فقہ حنفيءَ ۾ ڪو رستو ناهن لهندا ته پنهنجو حنفي مسلڪ ڇڏي غير مقلدن وٽ ويندا آهن ۽ انهن کان فتويٰ وٺي ڪري رجوع ڪندا آهن، انهن جي مسلڪ ۾ هڪ ئي جاءِ تي جيڪڏهن ڪو ماڻهو ٽي طلاقون هڪدم ڏئي ڇڏي ته هڪ ئي طلاق ٿيندي آهي ۽ ٻيهر رجوع ٿي سگهي ٿو. سندن

هيءُ مسلك قرآن حڪيم، صحيح حديثن، صحابہ، تابعين، چئني امامن حضرت امام ابو حنيفہ، حضرت امام مالڪ، حضرت امام شافعي، حضرت امام احمد بن حنبل ۽ جمهور اُمت جي خلاف آهي ۽ علمي اعتبار سان غلط آهي. (ان سلسلي ۾ ڪجهه حديثون آخر ۾ اچي رهيون آهن) انهن جي مسلك تي عمل ڪري هي ماڻهو حرام ڪاري جي زندگي گذاريندا آهن. خلاصو هي آهي ته هڪدم ٿي دفعا طلاق ڏيڻ ۾ مصيبت ٿي ڳناھ ٿي ڳناھ آهي.

جيڪڏهن نڪاح کان اڳ يا نڪاح کان پوءِ ئي طلاق جا مسائل سڀيا وڃن (جڏهن به مسائل کي سڪڻ ان وقت فرض به هو) ۽ پوءِ ان تي عمل ڪيو هجي ها ته اڄ هي بُرو ڏينهن نه ڏسڻو پئي ها، گهر ۽ ٻار برباد نه ٿين ها، سڪون تباه نه ٿئي ها، ٻن خاندانن ۾ دشمني پيدانه ٿئي ها. ان ڪري هڪدم ٿي طلاقون ڏيڻ کان مڪمل پاسو ڪرڻ واجب آهي، جيسيتائين ٿي سگهي ڪاوڙ ۾ ڪڏهن به طلاق نه ڏني وڃي، جيڪڏهن ڪاوڙ ۾ ڪڏهن اهڙو موقعو اچي ته فوراً اتان کان الڳ ٿي وڃي ۽ جڏهن ڪاوڙ ختم ٿي وڃي ۽ پوءِ به طلاق ڏيڻ جو ارادو هجي ته ان

سلسلي ۾ گهٽ ۾ گهٽ قرآن و سنت جي هيٺ ڏنل مختصر هدايتن جو ضرور مطالعو ڪجي ۽ شرعي حدن جي اندر رهي ڪري ان مسئلي کي حل ڪرڻ جي ڪوشش ڪجي.

زال مڙس جا حق

زال مڙس جو ناتا خراب ٿيڻ جو اصل بنياد عام طور تي هڪ ٻئي جا حق ادا نه ڪرڻ آهي، ان سان ئي جهيڙا ٿيندا آهن، ڪاوڙ پيدا ٿيندي آهي، ان ڪري پنهني تي لازم آهي ته هڪ ٻئي جا حق سڃاڻن، ۽ پوءِ انهن سمورن حقن کي ادا ڪرڻ جي پوري پوري ڪوشش ڪن. جتي ڪوتاهي ٿي رهي هجي، کليل دل سان ان جو اعتراف ڪجي، جلد کان جلد ان جي تلافِي ڪجي. جيڪڏهن ٽين ٿئي ته شايد ئي ڪاروبار ٿئي. هتي اختصار سان پنهني جي ڪجهه شرعي حقن جو ذڪر ڪجي ٿو.

مڙس تي زال جا هي حق آهن

(۱) زال سان خوش اخلاقيءَ سان پيش اچجي.

(۲) اعتدال سان سندس تڪليف تي صبر ڪري يعني

جيڪڏهن زال کان خلاف طبيعت ۽ ناگوار ڳالهه نڪري ته ان تي صبر ڪري، برداشت ڪري ۽ نرميءَ سان کيس

سمجھائي ته جيئن اڳتي هوءَ خيال رکي ۽ معمولي معمولي ڳالهه تي ناراض ٿيڻ کان بچي.

(۳) غيرت ۾ اعتدال رکي. ان جو مطلب هي آهي ته، نه اجايو زال تي بد گمان ڪجي ۽ نه بالڪل ان کان غافل ٿي وڃي.

(۴) خرچ ۾ اعتدال رکي. يعني حد کان وڌيڪ تنگي نه ڪجي ۽ نه فضول خرچي جي اجازت ڏجي، وچولو رستو اختيار ڪجي.

(۵) حيض ۽ نفاس جا احڪام سڳي ڪري زال کي سيکارڻ، نماز پڙهڻ ۽ دين تي هلڻ جي تاڪيد ڪري ۽ بدعتن ۽ رسمن کان منع ڪري

(۶) جيڪڏهن هڪ کان وڌيڪ زالون آهن ته انهن ۾ حق برابر رکجن.

(۷) ضرورت آهر ان سان جماع (همبستري) ڪري.

(۸) بنا اجازت جي عزل نه ڪري يعني همبستري ڪرڻ

وقت زال جي مرضي بنا مني ٻاهر نه ڪڍجي.

(۹) بنا ضرورت جي طلاق نه ڏجي.

(۱۰) ضرورت آهر رهڻ لاءِ گهر ڏجي.

(۱۱) ڪڏهن ڪڏهن زال جي ويجهن مائٽن ۽ عزيزن کي ساڻس ملڻ ڏجي.

(۱۲) ساڻس همبستريءَ يعني حق شرع جون ڳالهيون پين تي ظاهر نه ڪجن.

(۱۳) ضرورت وقت زال کي مارڻ جي ۽ تنبيه ڪرڻ جي جيڪا حد شريعت ٻڌائي آهي ان کان وڌيڪ نه مارڻ (ان جو تفصيل اڳيان اچي رهيو آهي بلڪ اڄ جي دور ۾ بلڪل نه مارجي)

زال تي مڙس جا هي حق آهن

(۱) هر جائز ڪم ۾ مڙس جي فرمانبرداري ڪرڻ، البت شريعت جي خلاف ۽ گناه جي ڪم ۾ معذرت ڪري ڇڏي.

(۲) مڙس جي حيثيت کان وڌيڪ خرچ پڪي جو مطالبو نه ڪري.

(۳) مڙس جي اجازت بنا ڪنهن کي به گهر ۾ اچڻ نه ڏي.

(۴) مڙس جي اجازت بنا پنهنجي گهر کان ٻاهر نه

نڪري.

- (۵) مڙس جي اجازت بنا سندس مال مان ڪنهن کي به ڪجهه به نه ڏي.
- (۶) سندس اجازت بنا نفل نماز نه پڙهي ۽ نفلي روزو نه رکي. البتہ مڙس کي بلا وجہ نہ روڪڻ گهرجي.
- (۷) مڙس همبستريءَ لاءِ سڏي ته بنا شرعي منع ۽ رڪاوٽ جي انڪار نہ ڪجي.
- (۸) مڙس کي تنگدست ۽ بدشڪل هجڻ جي ڪري حقير نہ سمجھي.
- (۹) جيڪڏهن مڙس ۾ ڪا به شريعت جي خلاف ۽ گناه جي ڏسي ته ادب سان منع ڪجي.
- (۱۰) سندس نالو وٺي ڪري نہ سڏجي.
- (۱۱) سندس سامهون گستاخي ۽ بدزباني نہ ڪجي.
- (۱۲) سندس والدين کي مخدوم سمجھي ڪري انهن جو ادب ۽ احترام ڪرڻ، ساڻن جهيڙو جهڻو ڪري يا ڪنهن ٻي طريقي سان تڪليف نہ پهچائجي.

(دين کي باتين و حقوق الاسلام)

نيڪ زال

قرآن ڪريم جي روشني ۾ نيڪ زال اها آهي جيڪا
مرد جي حاڪميت تسليم ڪري سندس اطاعت ڪري،
سندس سمورا حق ادا ڪرڻ سان گڏوگڏ سندس پرڀڻ
پنهجي نفس ۽ مال جي حفاظت ڪري، پنهنجي عزت ۽ مال
جي حفاظت جيڪا گھريلو ڪمن مان سڀ کان اهم آهي ان
کي ادا ڪرڻ ۾ مڙس جي سامهون هجڻ ۽ پويان هجڻ جو
حال بالڪل برابر رکي، ائين نه جو مڙس جي سامهون ته
انجو اهتمام ڪري ۽ سندس غير موجودگيءَ ۾ لاڀرواھي
ڪري. هڪ حديث ۾ انجي وڌيڪ تشريح آهي ته حضور
اقدس ﷺ جن ارشاد فرمايو:

”سڀ کان سُٺي عورت اها آهي جڏهن توهان انکي
ڏسو ته خوش ٿيو ۽ جڏهن کيس ڪوئي حڪم ڏيو ته
فرمانبرداري ڪري ۽ جڏهن توهان غائب هجو ته پنهنجي
نفس ۽ مال جي حفاظت ڪري.“ (معارف القرآن)
هڪ ٻي حديث ۾ آهي ته حضور اقدس ﷺ ارشاد

فرمايو:

”جيڪا عورت پنهنجي مڙس جي تابعدار ۽ فرمانبردار هجي انجي لاءِ هوا ۾ پڪي، دريا ۾ مڇيون، آسمانن ۾ فرشتا ۽ جهنگن ۾ درندا استغفار ڪندا آهن.“
(بحر محيط)

نافرمان زال کي سڌارڻ جا ٽي طريقا

جڏهن ڪنهن جي زال سندس فرمانبرداري نه ڪري، سندس حق ادا نه ڪري ۽ سٺي سليقي سان زندگي نه گذاري ته قرآن ڪريم سندس سڌارڻ لاءِ ترتيب وار ٽي طريقا پڌايا آهن. طلاق ڏيڻ کان پهريان انهن ڳالهين تي عمل ڪجي.

(۱) پهريون طريقو ۽ درجو هي آهي ته مڙس زال کي نرميءَ سان سمجهائي، سندس غلط فهمي کي ختم ڪري. جيڪڏهن هن ڄاڻي وائي غلط طريقو اختيار ڪيو آهي ته سمجهائي ڏئي صحيح طريقو اختيار ڪرڻ جي تلقين ڪري، ان سان ڪم ٿي ويو ته معاملو اتي ئي ختم ٿي ويو، عورت هميشه جي لاءِ گناهه کان، مرد دلي تڪليف کان ۽ ٻئي رنج ۽ غم کان بچي ويا. جيڪڏهن هن سمجهائڻ سان ڪم نه ٿئي ته

(۲) ٻيو درجو هيءُ آهي ته ڪاوڙ ظاهر ڪرڻ لاءِ زال جو هنڌ پاڻ کان الڳ ڪري ۽ ڪانئس الڳ سُمهي. هي هڪ معمولي سزا ۽ سڀ کان سٺي تنبيهه آهي، ان سان عورت کي تنبيهه ٿي وئي ته جهيڙوات ٿي ختم ٿي ويو. ۽ جيڪڏهن هوءَ ان شريفائي سزا تي به پنهنجي نافرمانِي ۽ اڍنگي روش کان نه رڪجي ته

(۳) ٽين درجي ۾ مڙس کي معمولي مار ڏيڻ جي به اجازت آهي، جنهن جي حد هي آهي ته جسم تي ان مار جو اثر ۽ زخم نه ٿئي — پر ان ٽين درجي جي سزا جي استعمال کي رسول ڪريم ﷺ جن پسند ناهي فرمايو، ان ڪري هن درجي تي عمل ڪرڻ کان بچڻ بهتر آهي. بهرحال جيڪڏهن هن معمولي مار سان به معاملو صحيح ٿي ويو، صلح صفائي ٿي وئي، تعلقات بحال ٿي ويا، تڏهن به مقصد حاصل ٿي ويو، مڙس تي به لازم آهي ته هو به وار جي گل نه لاهي ۽ هر ڳالهه ميجرائڻ جو ضد نه ڪري چهر پوشي ۽ در گذر کان ڪم وٺي ۽ جيسيتائين ٿي سگهي نپاڻ جي ڪوشش ڪري.

پاڻ ۾ صلح ۽ صفائي جو هڪ بهتر طريقو

مذڪوره ٿي طريقا ته اُهي هئا جن جي ذريعي گهر جو جهيڙو گهرائي ۾ ختم ٿي وڃي، پر ڪڏهن ائين به ٿيندو آهي جو جهيڙو وڌي ويندو آهي توڻي ان جي ڪري جو زال جي طبيعت ۾ نافرمانِي، سرڪشي ۽ آزادي آهي يا ان بنياد تي ته مڙس جو قصور آهي يا سندس طرفان اجايو تشدد ۽ زيادتي آهي.

بهر حال ان صورت ۾ گهر جي ڳالهه گهر کان ٻاهر نڪرڻ لازمي آهي، پر عام عادت مطابق ته هي ٿيندو آهي جو ٻنهي ڌرين جا حمايتي هڪ ٻئي کي پرو چوندا آهن ۽ الزام لڳائيندا وٽندا آهن، جنهن جي نتيجي ۾ ٻنهي ڌرين ۾ اشتعال پيدا ٿي ويندو آهي، ۽ پوءِ ٻن شخصن جي ويڙهه خانداني ويڙهه جي صورت اختيار ڪري وٺندي آهي.

قرآن ڪريم ان وڏي فساد کي بند ڪرڻ ۽ پاڻ ۾ صلح صفائي ڪرائڻ لاءِ هڪ ڏاڍو صاف سٺو طريقو ٻڌايو آهي. ۽ اهو هي آهي ته برادري جا وڏا ۽ معاملن کي سمجهڻ وارا ماڻهو يا حڪومت وارا يا ڌرين جا متولي ٻه

(۲) ٻيو درجو هيءُ آهي ته ڪاوڙ ظاهر ڪرڻ لاءِ زال جو هنڌ پاڻ کان الڳ ڪري ۽ ڪائس الڳ سُمهي. هي هڪ معمولي سزا ۽ سڀ کان سٺي تنبيهه آهي، ان سان عورت کي تنبيهه ٿي وئي ته جهيڙوات ٿي ختم ٿي ويو، ۽ جيڪڏهن هوءَ ان شريفائي سزا تي به پنهنجي نافرمانِي ۽ اڍنگي روش کان نه رڪجي ته

(۳) ٽين درجي جو مڙس کي معمولي مار ڏيڻ جي به اجازت آهي، جنهن جي خلاف هي آهي ته جسر تي ان مار جو اثر ۽ زخم نه ٿئي — پر ان ٽين درجي جي سزا جي استعمال کي رسول ڪريم ﷺ جن پسند ناهي فرمايو، ان ڪري هن درجي تي عمل ڪرڻ کان بچڻ بهتر آهي. بهرحال جيڪڏهن هن معمولي مار سان به معاملو صحيح ٿي ويو، صلح صفائي ٿي وئي، تعلقات بحال ٿي ويا، تڏهن به مقصد حاصل ٿي ويو، مڙس تي به لازم آهي ته هو به وار جي گل نه لاهي ۽ هر ڳالهه ميجرائڻ جو ضد نه ڪري چهر پوشي ۽ در گذر کان ڪم وٺي ۽ جيسيتائين ٿي سگهي نپاڻ جي ڪوشش ڪري.

حڪم (صلح ڪرائڻ وارا) مقرر ڪن. هڪ مڙس جي خاندان مان، ٻيو عورت جي خاندان مان ۽ ٻنهي حڪمن ۾ هي صفتون موجود هجن.

(۱) ٻئي علم وارا هجن.

(۲) ديانت دار هجن.

(۳) نيڪ نيت هجن ۽ دل سان چاهيندا هجن ته هنن ۾

صلح ٿي وڃي.

۽ پوءِ صلح صفائي جي پوري ڪوشش ڪن، جڏهن اهڙا امين ٻنهي زال مڙس جي وچ ۾ اخلاص سان صلح جي ڪوشش ڪندا ته الله تعاليٰ جي طرفان سندن غيبي امداد ٿيندي ۽ هي پنهنجي مقصد ۾ ڪامياب ٿيندا ۽ انهن جي ذريعي ٻنهي زال مڙس جي دٻين ۾ الله تعاليٰ اتفاق ۽ محبت پيدا فرمائيندو. (از معارف القرآن جلد ۳ بتصرف)

نڪاح جو مقصد طلاق ڏيڻ ناهي

اسلامي هدايتن جو اصل درس هي آهي ته نڪاح جو معاملو ۽ معاهدو سڄي زندگيءَ لاءِ هجي، ان کي ٽوڙڻ ۽ ختم ڪرڻ جي نوبت ئي نه اچي، ڇو ته نڪاح ختم ڪرڻ جو

اثر صرف زال مڙس تي نٿو پئي، بلڪ نسل ۽ اولاد جي تباهي ۽ بربادي ۽ ڪڏهن ڪڏهن خاندانن ۽ قبيلن ۾ فساد تائين نوبت پهچي ٿي ۽ سمورو معاشره ان کان بُري طرح متاثر ٿئي ٿو. ان ڪري جيڪي سبب ۽ ڪارڻ رشتي کي ختم ڪرڻ جا سبب ٿي سگهن ٿا، قرآن ۽ سنت جي تعليمات انهن سڀن سببن کي رستي کان هٽائڻ جو پورو انتظام ڪيو آهي. زال مڙس جي هر معاملي ۽ هر حال جي لاءِ جيڪي هدايتون قرآن ۽ سنت ۾ ذڪر ٿيل آهن، انهن سڀن جو حاصل اهو ئي آهي ته هي رشتو هميشه وڌيڪ کان وڌيڪ مضبوط ٿيندو وڃي، ٿئي نه، ۽ اتفاق جي صورت ۾ جيئن ته اسين مٿي تفصيل سان لکي آيا آهيون ته پهريان سمجھائڻ جون پوءِ دڙڪي ۽ دامن جون هدايتون ڏنيون ويون آهن ۽ جيڪڏهن ڳالهه وڌي وڃي ۽ ان سان به ڪم نه هلي ته خاندان ئي جي پن ماڻهن کي امين ۽ ثالث بنائڻ جو حڪم ڪيتري قدر حڪمت وارو آهي جو معاملو خاندان کان ٻاهر ويو ته ڳالهه وڌي وڃڻ ۽ دليين ۾ اڃان وڌيڪ فاصلو پيدا ٿيڻ جو خطرو آهي. ڪاش اسين به هنن صاف سڙين هدايتن تي صحيح طريقي سان عمل ڪيون.

جذبات کان مغلوب ٿيڻ بدران چڱي طرح سوچي سمجھي ڪري ان بابت ڪو قدم کڻجي.

طلاق بالڪل آخري مرحلي تي آهي

ڪڏهن اهڙيون صورتون به پيش اينديون آهن جو حالت کي درست ڪرڻ جون سموريون ڪوششون ناڪام ٿي وينديون آهن، ڪنهن طريقي سان به ٺاهه نٿو ٿئي، شادي واري زندگي مان مطلوبه فائدا حاصل ٿيڻ جي بدران زال مڙس جو پاڻ ۾ گذرڻ هڪ عذاب ٿي ويندو آهي، اهڙن سنگين حالتن ۾ پنهجي جي ان شادي واري تعلق کي ختم ڪرڻ ئي پنهجي لاءِ راحت ۽ سلامتيءَ جو سبب هوندو آهي. اهڙن آخري ۽ انتهائي حالتن ۾ شريعت مڙس کي طلاق جو اختيار ڏنو آهي ۽ هي چئي ڪري ڏنو آهي ته هن اختيار کي استعمال ڪرڻ انتهائي ناپسنديده، نفرت جو ڳو، ۽ مڪروه آهي، صرف مجبوري ۾ ان جي اجازت آهي ۽ ان جو طريقو به پاڻ ئي ٻڌايو آهي ۽ ان جي مطابق عمل ڪرڻ جي تاڪيد ڪئي آهي جنهن جا بيشمار ديني ۽ دنياوي فائدا آهن.

طلاق ڏيڻ جو احسن يعني سهڻو طريقو

جيئن ته قرآن ۽ سنت جي ارشادن ۽ صحابہ ۽ تابعين جي عمل مان طلاق ڏيڻ جي طريقي بابت جيڪي ڪجهه ثابت ٿئي ٿو ان جو خلاصو هي آهي ته جڏهن زال مڙس ۾ ڪنهن به طريقي سان صلح، صفائي ۽ ميل ملاپ نه ٿئي ۽ طلاق ڏيڻ کان سواءِ ڪو چاروئي نه رهيو هجي ته طلاق ڏيڻ جو احسن (بهترين) طريقو هي آهي ته جڏهن زال ماهواري کان پاڪ هجي ۽ ان پاڪي جي زماني ۾ مڙس زال سان همبستري به نه ڪئي هجي ته مڙس صاف لفظن ۾ زال کي صرف هڪ طلاق ڏئي مثال جي طور تي هيئن چئي: ”مون توکي هڪ طلاق ڏني“. ان کان پوءِ عدت گذرڻ ڏئي، عدت جي دوران رجوع (موٽائي) نه بهتر آهي، نه ته ان طرح عدت ختم ٿيڻ سان ئي نڪاح جو رشتو پنهنجو پاڻ ٽٽي پوندو، زال مڙس کان بالڪل جدا ٿي ويندي ۽ آزاد ٿي ويندي ۽ کيس اختيار هوندو جتي چاهي نڪاح ڪري. فقهاءِ ڪرام اهڙي طرح طلاق ڏيڻ کي طلاق احسن چيو آهي ۽ صحابہ ڪرام به ان کي طلاق جو بهترين طريقو قرار

ڏٺو آهي. ان ڪري جڏهن طلاق ڏيڻ انتهائي ضروري هجي ته ان ئي طريقي جي مطابق طلاق ڏيڻ گهرجي.

بهترين طريقي جا فائدا

طلاق جي ان بهترين طريقي ۾ ائين ته بيشمار فائدا آهن، ڪي اهم فائدا هي آهن.

(۱) سڀ کان اهم فائدو ان طريقي ۾ هي آهي ته طلاق جا جيترا واقعا سامهون اچن ٿا انهن مان نوانوي فيصد واقعا ۾ زال مڙس ان واقعي جي ڪري پڇتائيندا ۽ شرمسار ٿيندا آهن ۽ ڪوشش ڪندا آهن ته ڪنهن طريقي سان ٻيهر سندن نڪاح وارو رشتو بحال ٿي وڃي، پر جيئن ته هو ٽي طلاقون ڏئي چڪا هوندا آهن ۽ رجوع ڪرڻ يا حلالِي بنا ٻيهر نڪاح ڪرڻ جي سڀني درجن کان ٿي ايندا آهن، ان ڪري سندن شرمسار ٿيڻ ۽ صلح لاءِ تيار ٿيڻ ڪجهه ڪم ناهي ايندو. ذڪر ڪيل طلاق جي ان بهترين طريقي تي عمل ڪرڻ جي صورت ۾ طلاق ڏيڻ کان پوءِ ٽي ماهوار يون گذرڻ تائين عدت آهي بشرطيڪ حمل نه هجي، نه ته ٻار ڄمڻ تائين عدت آهي ۽ عدت جي وچ ۾ ٻنهي زال مڙس کي الڳ ٿيڻ ۽ ان تي مرتب ٿيندڙ نتيجن تي غور ۽

فڪر جو چڱو تائيم ملي ويندو آهي ۽ مستقبل جي سلسلي ۾ صحيح فيصلو ڪرڻ جو موقعو ملندو آهي، جيڪڏهن عدت جي وچ ۾ ٻئي ان نتيجي تائين پهچڻ ته طلاق ڏيڻ سٺو ناهي ۽ پنهنجي ڪئي تي شرمسار هجڻ، زال مڙس جي فرمانبرداري ڪرڻ، پنهنجي ڪوتاهين کي ختم ڪرڻ جو واعدو ڪري، مڙس به گهر جي بربادي ۽ ٻارن جي ڪفالت ۽ پرورش جي سختين جو اندازو لڳائي سٺي نموني سان زندگي گذارڻ ۾ سلامتي ڏسي ته اڃا تائين ڪجهه ناهي بگڙيو، پهر زال مڙس وارا خاص تعلقات قائم ڪن، بس رجوع ٿي ويو، اڳ وانگر زال مڙس ٿي رهن ۽ هڪ ٻئي جا حق ادا ڪن، بهتر آهي ته گهٽ ۾ گهٽ ٻن مردن يا هڪ مرد ۽ ٻن عورتن جي سامهون مڙس چئي ته ”آءُ پهر پنهنجي زال کي پنهنجي نڪاح ۾ موٽايان ٿو.“ هي رجوع جو افضل طريقو آهي جيئن ته ٻين کي تعلقات جي بحال ٿيڻ سان ڪا غلط فهمي نه ٿئي ۽ رجوع ڪرڻ به طلاق وانگر سڀن جي علم ۾ اچي وڃي، ۽ جيڪڏهن عدت جي وچ ۾ مڙس رجوع نه ڪيو هجي ۽ عدت پوري ٿي وڃي ته هاڻ مطلقه پوري طرح سندس نڪاح کان آزاد ٿي وئي،

هاڻ جتي سندس دل چاهي نڪاح ڪري، طلاق ڏيندڙ سان سندس ڪو تعلق ناهي رهيو، ٻئي بالڪل ڌاريا ٿي ويا.

(۲) طلاق جي ان بهترين طريقي ۾ پيو فائدو هي آهي ته جيڪڏهن نڪاح جي رشتي کان آزاد ٿيڻ ۽ ڪجهه وقت گذرڻ کان پوءِ ڪنهن سبب جي ڪري هڪ ٻئي جي ياد ستائڻ لڳي، رنجيدگين ۽ رنجشن کي ويساري هڪ ٻئي جي خوبيين، خدمتن ۽ احسانن تي غور ڪرڻ جو نٿي سر موقعو ملي ۽ پوءِ پيهر هڪ ٻئي سان نڪاح ڪرڻ جا خواهشمند هجن ته طلاق ۽ عدلت گذرڻ کان پوءِ به بنا ڪنهن حلائي جي پيهر پاڻ ۾ نٿي مهر سان، پنهنجي رضامندي سان نڪاح ڪري سگهن ٿا.

فرض ڪجي ته پيهر نڪاح ٿي ويو ۽ بدقسمتيءَ سان پيهر به انکي ڪاميابيءَ سان نه نپائي سگهيا ۽ خداخواستي پيهر طلاق جو موقعو اچي وڃي ته پيهر طلاق ڏيڻ کان پهرين هن دفعي به انهن سمورين تفصيلن تي عمل ڪرڻ گهرجي جن جو ذڪر مٿي ٿيو آهي (يعني پهرين سمجهڻ سمجهائڻ کان ڪم وٺي، پوءِ ڌڙڪو ۽ دامن ڪري، پوءِ خاندان جي ٻن ماڻهن کي امين ۽ ثالث بڻائي) پوءِ به طلاق

ڏيڻ ئي ضروري هجي ته پوءِ طلاق احسن ڏني وڃي، (يعني ماهواري کان پاڪ زماني ۾ جنهن ۾ زال سان همبستري به نه ڪئي هجي، صاف صاف لفظن ۾ صرف هڪ طلاق ڏي) جنهن ۾ پيهر مڙس کي اجازت آهي ته هو عدت جي وچ ۾ رجوع به ڪري سگهي ٿو ۽ عدت کان پوءِ بنا ڪنهن حلال جي هڪ ٻئي جي رضامندي سان نئي مهر تي پيهر نڪاح به ڪري سگهي ٿو، پر هاڻ طلاق ڏيندڙ طلاق جا ٻه درجا ٿي چڪو آهي ۽ ٻه طلاقون ٿي چڪيون آهن، رجوع ڪرڻ يا ٻئي نڪاح ڪرڻ سان هي ڏنل ٻه طلاقون ختم ناهن ٿيون، اهي ته ٿي چڪيون آهن پر ٻن طلاقن تائين شريعت هي سهولت رکي آهي ته جيڪڏهن هڪ يا ٻن طلاقن کان پوءِ ٻئي شرمسار آهن ۽ ملڻ چاهين ته ٻن طلاقن تائين انهن لاءِ ان جي گنجائش آهي.

هاڻ ان کان پوءِ ٻنهي لاءِ وڏي اهم فڪر جو وقت آهي ۽ هاڻ کين مستقبل ۾ هڪ ٻئي سان زندگي گذارڻ لاءِ ڏاڍي سوچ ويچار جي ضرورت آهي، چو ته هو نڪاح واري زندگي قائم ڪرڻ جا ٻه درجا اڳ ئي پار ڪري چڪا آهن، هاڻ کين اڳتي لاءِ آخري دفعو وري هڪ پڪو فيصلو

ڪرڻو آهي. اهو فيصلو آخري فيصلو هوندو جيڪڏهن هڪ ٻئي جا حق ادا ڪرڻ ۽ سَهڻي نموني پنهنجو گهر وڃائي ڪري زندگي گذارڻ جو ارادو ڪن ٿا ته ٻئي طلاق جي وچ ۾ رجوع ڪري سگهن ٿا، نه ته عدت کان پوءِ هڪ ٻئي جي رضامنديءَ سان پيهر نڪاح به بنا ڪنهن حلالِي جي ٿي سگهي ٿو. پوءِ جيڪڏهن انهن ٻنهي هي قيمتي موقعو به ضائع ڪري ڇڏيو ۽ پنهنجي ناسمجھي، نالائقي ۽ بي ڍنگي جي ڪري هن دفعي به طلاق جي نوبت اچي وئي ۽ مڙس طلاق ڏئي ويٺو ته زال ان تي حرام ٿي ويندي، جنهن ۾ نه رجوع ٿي سگهي ٿو ۽ نه حلالِي جي بنا پيهر نڪاح ٿي سگهي ٿو.

احسن طريقي سان طلاق ڏيڻ ۾ ٻه دفعا ڊگهي عرصي تائين ٻنهي کي هڪ ٻئي جو الڳ ٿيڻ ۽ اُن مان پيدا ٿيندڙ نتيجن تي بُردباري سان سوچ ويچار جو موقعو ملندو آهي ۽ پيهر نڪاح واري رشتي کي بحال ۽ قائم ڪرڻ جو رستو به باقي رهندو. هڪدم ٿي طلاقون ڏيڻ ۾ اهڙو ڪوبه فائدو ناهي، زال مڙس ٻئي مُنهن مٿو پئي رهجي ويندا آهن ۽ وڏي مُشڪل جو شڪار ٿي ويندا آهن.

طلاق جي ان احسن طريقي ۾ ڪٿي جلد بازي ۽ تڪڙ ناهي. تڪڙ شيطاني ڪم آهي، جنهن جو انجام پشيماني آهي. جيئن ته اوهان اندازو لڳايو ته شريعت پهرين هي حڪم ڏنو آهي ته زال مڙس پاڻ ئي پنهنجو معاملو ٽيڊن، مڙس سمجھائڻ کان ڪم وٺي، ان سان ڪم نه هلي ته زال جو بسترو الڳ ڪري، ان سان به زال پاڻ کي ٽيڪ نه ڪري ته ڌڙڪي، ڌامان ۽ هلڪي مار سان کيس ٽيڪ ڪري. هي به فائدو نه ڏئي ته ڪنهن امين ۽ ٽياڪر جي ذريعي صلح، صفائي ڪرائي وڃي. جڏهن ائين به حالت ٽيڪ ٿيڻ جي اميد نه ٿئي ۽ ڪا به صورت گڏجي رهڻ جي نه رهي ته زال کي جيڪڏهن ماهواري اچي رهي آهي ته سندس پاڪ ٿيڻ جو انتظار ڪري، فوري طلاق نه ڏي، جڏهن ماهواري مان بالڪل پاڪ ٿي وڃي ته طلاق جي احسن طريقي مطابق کيس صرف هڪ طلاق زباني يا لکت ۾ ڏي.

ڏسو! هر جاءِ تي پنهني کي هر هر سوچ ويچار جو موقعو ڏنو پيو وڃي ۽ سوچ ويچار جو پورو پورو وقت ڏنو پيو وڃي، ۽ وري اسلامي شريعت جي ٻڌايل طريقي جي

اعتبار سان ظاهر ٿي رهيو آهي ته جيترو ٿي سگهي نڪاح برقرار رهي ۽ طلاق جو استعمال نه ٿئي، ۽ جيڪڏهن سخت مجبوري ۾ طلاق ڏيئي پئجي وڃي ته ان جو استعمال گهٽ کان گهٽ ٿئي، تان ته آئنده به هو جيڪڏهن ٻيهر نڪاح ڪرڻ چاهن ته نڪاح ڪري سگهن.

هڪدم ٿي طلاقون ڏيڻ سان ٽنهي جي پننجي وڃڻ جو سبب جيڪڏهن ڪو ناسمجھ طلاق جي ان بهترين طريقي کي اختيار ٿي نه ڪري پاڻ کي ڄاڻڻ جي حد تائين به معلوم نه ڪري، بنا سوچي سمجهي ڪاوڙ جي جوش ۾ ٿي طلاقون ڏي ويهي ته هي سندس پنهنجو قصور آهي، دين ۽ شريعت تي ڪو الزام ناهي، هو پاڻ پنهنجي مٿان روئي ۽ پنهنجي ڪئي تي نيڻ وهائي، غلط ۽ غير شرعي طريقو اختيار ڪرڻ جي اهائي سزا آهي. جڏهن پاڻ ٿي ان پنهنجا سمورا اختيار ۽ شريعت جون ڏنل آسانيون نظر انداز ڪري ڇڏيون ۽ بنا وجه ۽ بنا ضرورت جي ختم ڪري ڇڏيون ته هاڻ سندس سزا هي آهي ته نه رجوع ٿي سگهي ۽ نه بنا ٻي شاديءَ جي پاڻ ۾ نڪاح ٿي سگهي.

ڪي ماڻهو اُن مشهور ڪهاوت ”اُبتو چور ڪوٽوال ڪي دٻائي“ جا مصداق هوندا آهن ۽ وڏي پيحيائيءَ سان چوندا آهن ته دلي ارادي بنا ڪاوڙ ۾ ڏيڻ سان ٿئي طلاقون چوڻي ويون؟ ان کان علاوه به اُهي طرح طرح جون ڳالهيون ۽ اعتراض ڪندا آهن ۽ عقل کان ڪورو هجڻ جو ثبوت ڏيندا آهن، سندن عقلي ۽ عرفي جواب ته اهي وڏي آهي ته ڪنهن ڪم جو جرم يا ڏوه هجڻ اُن جي ڪارگر هجڻ کي ڪٿي به ناهي روڪيندو مثال جي طور تي ڪنهن کي ناحق قتل ڪرڻ جرم به آهي ۽ ڏوه به آهي پر انجي باوجود جيڪڏهن ڪو شخص ناسمجھي ۾ ڪنهن کي ٿي گوليون هڻي يا ڪاوڙ ۾ تلوار هڻي قتل ڪري ته جنهن کي گولي هڻي ڪري يا تلوار سان قتل ڪيو ويو آهو ته قتل ٿي ٿي ويندو آهي، سندس موت ان جو انتظار ناهي ڪندو ته هيءَ گولي جائز طريقي سان هنئي وئي آهي يا ناجائز طريقي سان ۽ تلوار ڪاوڙ ۾ هلائي وئي آهي يا محبت ۾، سمجھي ڪري هنئي وئي آهي يا ناسمجھي ۾. هڪ ٻيو مثال وڻو، چوري ڪرڻ سمورن مذهبن وٽ جرم ۽ ڏوه آهي پر جيڪو مال ان طريقي سان غائب ڪيو ويو آهو ته هٿ مان

نڪري ئي ويندو آهي. اهوئي حال سمورن گناهين ۽ ڏوهن جو آهي جو انهن جو ڏوه يا گناه هجڻ سندن اثر ڪرڻ ۾ رڪاوٽ ناهي بڻبو، سو هڪدم ئي طلاقون ڏيڻ بيشڪ ڏوه ۽ گناه آهي پر ڪو ڏيندو ته ٿئي پئجي وينديون.

شرعي جواب هي آهي ته ڪيترين صحيح حديثن ۾ هڪ جاء تي ڏنل آهي ته طلاقن کي حضور اقدس ﷺ معتبر مڃيو آهي ۽ نافذ ڪيو آهي، جيتوڻيڪ هن غير مشروع طريقي سان طلاق ڏيڻ تي سخت ڪاوڙ جو به اظهار به فرمايو آهي جيئن ته امام نسائي، محمود بن لبيد، جي روايت سان نقل ڪيو آهي:

”حضور اڪرم ﷺ جن کي هڪ ماڻهو بابت خبر ڏني وئي جنهن پنهنجي زال کي طلاقون ڏئي ڇڏيون هيون، پاڻ ﷺ ڪاوڙجي اُٿي بيهي رهيا ۽ فرمايائون: ڇا الله جي ڪتاب سان راند ڪئي پئي وڃي، جڏهن ته آءُ توهان جي وچ ۾ موجود آهيان، ايتري ۾ هڪ ماڻهو اُٿي بيٺو ۽ چوڻ لڳو اي الله جا رسول! ڇا آءُ هن کي قتل نه ڪيان“ (نسائي شريف، ڪتاب الطلاق صفحہ ۹۸ جلد ۲)

تشریح * هي وڏي معتبر، صحيح ۽ مستند حديث آهي. حافظ ابن القيم^{رحمہ اللہ} صحيح علي شرط مسلم قرار ڏنو آهي (زاد المعاد) ۽ جوهر نقی ۾ علامہ ماروردي^{رحمہ اللہ} ان جي سند صحيح ۽ ابن کثير^{رحمہ اللہ} اسناد جيّد ۽ ابن حجر^{رحمہ اللہ} رواہ مؤثقون فرمايو آهي ۽ ان حديث ۾ تي طلاقون هڪ ٽائيم تي ڏيڻ تي حضور اقدس^{صلی اللہ علیہ وسلم} انتهائي ڪاوڙ جو اظهار فرمايو آهي ۽ ڪن صحابه ڪرام ان شخص کي سزا جو مستحق سمجهيو، پر هي ڪٿي منقول ناهي ته پاڻ^{صلی اللہ علیہ وسلم} سندس طلاقن کي ختم ڪري يا تن کي هڪ رجعي طلاق قرار ڏئي زال سندس حواله ڪري ڇڏي هجي، بلڪه قاضي ابن عربي^{رحمہ اللہ} هي لفظ به ان حديث بابت نقل ڪيا آهن ته پاڻ سندس تنهي طلاقن کي نافذ فرمائي ڇڏيو. (عمدة الاثاث)

هڪ روايت حضرت عويمر عجلانيءَ جي آهي ته انهن پاڻ^{صلی اللہ علیہ وسلم} جن جي سامهون پنهنجي زال سان لعان ڪيو، ۽ جڏهن اُهي پئي (يعني حضرت عويمر عجلانيءَ ۽ سندن زال) لعان کان فارغ ٿي ويا ته حضرت عويمر عجلانيءَ چيو ته: الله جا رسول^{صلی اللہ علیہ وسلم} آءُ هن تي ڪوڙ ڳالهائيندڙ هوندس

جيڪڏهن مون هن کي پاڻ وٽ رکيو، پوءِ حضرت عويمر
عجلانيءَ کيس ٽي طلاقون ڏئي ڇڏيون ان کان پهرين جو
رسول ڪريم ﷺ کيس حڪم ڏين ها. (بخاري شريف مع
فتح الباري صفحہ ۳۱۰)

تشریح ★ بخاري شريف ۾ هن حديث جو هجڻ هن
جي صحيح هجڻ لاءِ ڪافي آهي ۽ هن حديث ۾ پوري
وضاحت سان ثابت آهي ته رسول الله ﷺ حضرت عويمر
عجلانيءَ جي هڪ وقت ۾ ٽن طلاقن کي ٽئي قرار ڏئي نافذ
فرمايو آهي. ۽ محمود بن ليث جي پهرين گذريل روايت
۾ به قاضي ابوبڪر بن عربي جي روايت مطابق ٽن طلاقن
کي نافذ ڪرڻ جو ذڪر موجود آهي ۽ بالفرض هي به نه
هجي ها ته هي به ڪٿي منقول ناهي ته پاڻ ﷺ هڪ وقت ۾
ڏنل ٽن طلاقن کي ڪالعدم يا ٽن کي هڪ طلاق رجعي
قرار ڏنو هجي.

هڪ ٻئي روايت آهي ته حضرت عليءَ جي شهادت
کان پوءِ جڏهن حضرت حسن خليفه ٿيا ته سندن گهرواري
حضرت عائشه ختميه کين مبارڪ ڏني، ان تي حضرت

حسن[ؑ] فرمايو: ڇا هي مُبارڪ حضرت علي ڪرم الله وجهه جي شهادت تي آهي؟ ان تي تون خوشيءَ جو اظهار ڪري رهي آهين، توتي تي طلاقون آهن. جڏهن عدت ختم ٿي وئي ته حضرت حسن[ؑ] باقي مهر ۽ ڏه هزار روپيا موڪليا. جڏهن حضرت عائشه کي هي رقم ملي ته چوڻ لڳي: جدا ٿيندڙ حبيب کان هي مال گهٽ آهي. هي ٻڌي حضرت حسن[ؑ] روئي پيا ۽ فرمايائون:

لولا اني سمعت جدي او حدثني ابي انه سمع جدي يقول ايما رجل طلق امرأته ثلاثا عند الاقراء او ثلاثا مبهمه لم تحل له حتى تنكح زوجا غيره لراجعته.
يعني نانا سائين عليه السلام جو هي ارشاد نه هجي ها ته ”جنهن شخص پنهنجي گهرواري کي ماهواري جي وقت يا مبهم (گول مول) تي طلاقون ڏنيون ته اها عورت بنا ٻئي نڪاح جي اُن لاءِ حلال ناهي ٿيندي“ ته آءُ رجوع ڪري ڇڏيان ها. (سنن ڪبريٰ صفحہ ۳۳۶ جلد ۷)

طبراني حضرت عباد بن صامت[ؓ] کان روايت ڪئي آهي

هڪ شخص پنهنجي گهرواري کي هڪ هزار طلاقون ڏئي ڇڏيون ته پاڻ ﷺ فرمايو ٿي طلاقون ته پئجي ويون، باقي نو سو ستانوي سان هن ظلم ڪيو، جيڪڏهن الله چاهي ته کيس عذاب ڏي ۽ جيڪڏهن چاهي ته معاف ڪري. (الاشفاق علي احكام الطلاق)

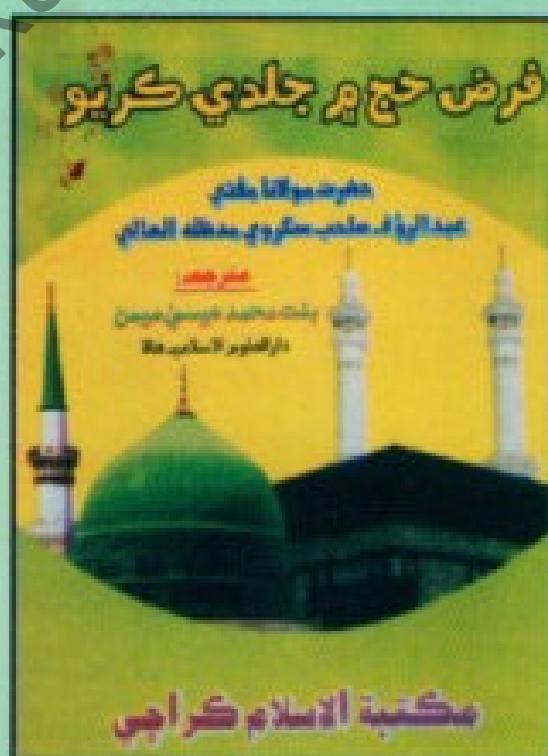
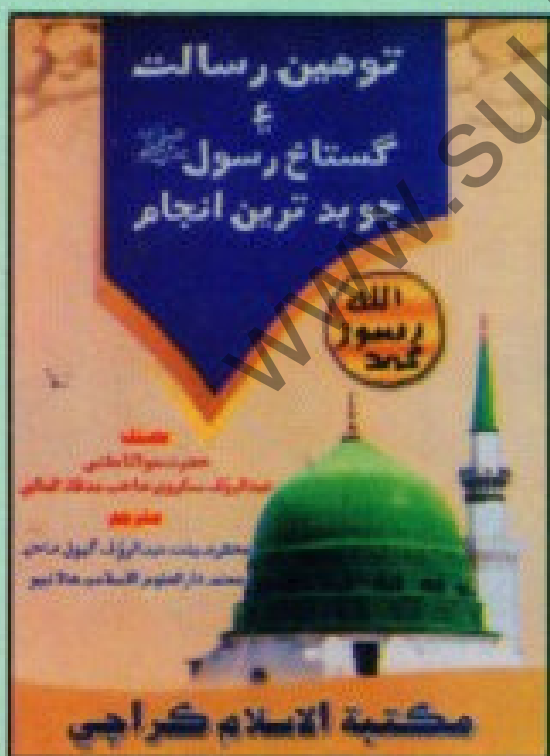
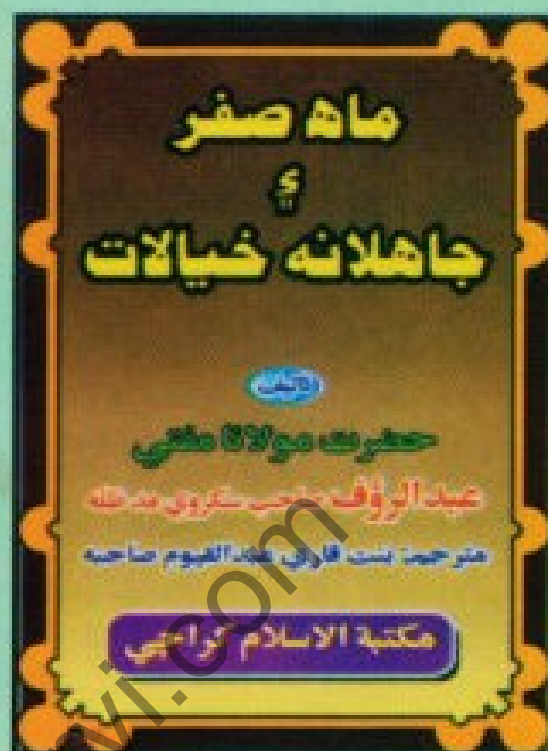
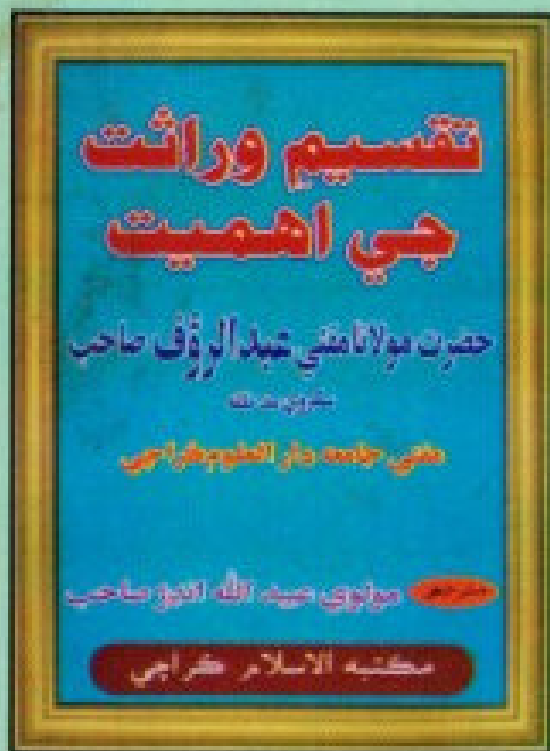
فائدو * هن سمورن حديثن مان هي ثابت ٿي ويو ته هڪ وقت ۾ ٿي طلاقون ڏيڻ سان ٿي طلاقون پئجي وينديون آهن. مختلف حيلن مان انهن کي ڪالعدم ڪرڻ جي ڪوشش ڪرڻ يا ٽن کي هڪ طلاق رجعي قرار ڏيڻ ڇڙو جهالت آهي ۽ ائين ڪرڻ سان حرام حلال نٿو ٿي سگهي.

خلاصو هي آهي ته جيئن ته نڪاح هڪ اهم معاملو آهي ۽ ان لاءِ عرصي کان تياريون ڪيو وينديون آهن ۽ وڏي سوچ ويچار ۽ سوچي سمجهي ڪري شرعي طريقي سان ڪيو ويندو آهي، بالڪل ائين ئي طلاق جو معاملو به وڏو اهم معاملو آهي بلڪ ڪنهن اعتبار سان نڪاح کان به وڌيڪ اهم ۽ نازڪ معاملو آهي اسلامي شريعت ان جو به

طريقو ٻڌايو آهي. اُن طريقي کي اختيار ڪرڻ لازم ۽ واجب آهي. ان کي ويساري طلاق جي سلسلي ۾ پنهنجو پاڻ کي آزاد سمجھڻ ۽ بنا سوچي سمجھي جوش، ڪاوڙ ۾ بنا خوف جي طلاق کي استعمال ڪرڻ نه صرف ناجائز ۽ گناه آهي بلڪ معاشرتي طور تي به اُن جا نتيجا ڏاڍا گھڻي جوڳا ۽ پریشان ڪرڻ وارا آهن. سلامتي ۽ عافيت رڳو ان ئي طريقي ۾ آهي جيڪو انسانيت جي محسن ﷺ تعليم ڏنو آهي. سخت ضرورت ۾ ان ئي طريقي تي عمل ڪرڻ گھرجي ۽ غلط طريقي کان توبه ڪري هميشه جي لاءِ بچڻ گھرجي.

وما علينا الا البلاغ

نوٽ: پراءِ ڪرم هن ڪتابڙي کي پڙهي احتياط سان رک ويا پڙهڻ لاءِ ڪنهن پئي کي ڏيو ضايع نه ڪريو.

چپینڈر سروري پرنٹنگ ایجنسی درگاہ روڈ ہالانیو

فون نمبر: 0333-2851185, 0333-2856099